

Pilsrundāles skolai 90

*Tu atmiņu gaismā vēl, skola, tā pati,
Mēs citi, sen citi.
Citam vakara migla blāv matos,
Citam kaut kas no sniegotās mākoņu strēles,
Un lieķas- kļava un kaštanis nāk jaunību satikt,
Un zālē atkal kāds valsi sāk spēlēt.*

Šajās rudenīgajās dienās Pilsrundāles skola svinēs savu dzimšanas dienu. Jau deviņdesmit gadus skola Vīstiķu mājās, vēlāk Rundāles pilī un jau 30 gadus jaunajā vidusskolas ēkā ir rudenī sagaidījusi un pavasarī pavadījusi lielajā dzīvē simtiem jaunu cilvēku. Viņi visi šo skolu sauc par savējo. Viņi ir Pilsrundāles skolas absolventi.

Šo gadu laikā mēs neesam aizmirsuši Rundāles pils skolā radušās tradīcijas, tās tiek turpinātas no paaudzes paaudzē, piemēram,

draudzības festivāli ar sadraudzības skolām Igaunijā un Lietuvā notiek jau 42 gadus.

Vienmēr mēs esam lepojušies ar mūsu skolas skolēnu mācību sasniegumiem, sportistu uzvarām un ārpusstundas kolektīvu dalībnieku paveikto. Protams, ka skola nav iedomājama bez skolotājiem, un es esmu ļoti priecīga, ka šajā mācību iestādē ir ļoti daudz talantīgu, pieredzējušu skolotāju, kuri ir sava darba entuziasti. Jāatzīmē, ka šobrīd savā skolā par skolotājiem ir atgriezušies 13 bijušie absolventi.

Es ļoti vēlētos, lai šajā grūtajā laikā skola saglabātu visu to labo, kas tai raksturīgs, lai skolotājiem pietiktu spēka pārvarēt grūtības, lai bērni sāktu savu izglītības ceļu tieši šajā mācību iestādē.

Sveicu Jūs visus 90.dzimšanas dienā, skola Jūs gaida!

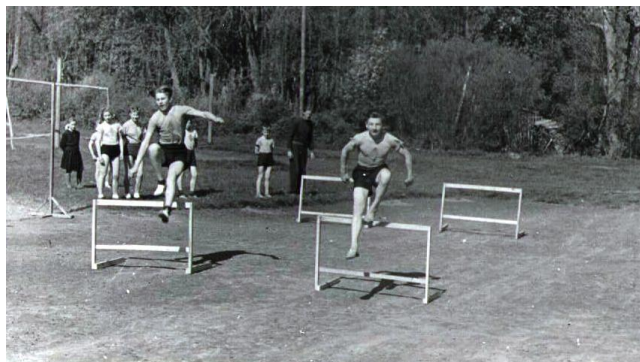
Anda Liškauska,
Pilsrundāles vidusskolas direktore

Skolotāju atmiņu stāsti par skolu

Skolotājs Leonards Feldmanis

Pavisam neseni Pilsrundāles vidusskolas absolventi skolotāju Leonardu Feldmani dēvē par leģendāru un ne velti – viņš Pilsrundāles skolā nostrādājis vairāk kā 50 gadu, iededzot vairākās paaudzēs mīlestību un cieņu uz sportu un darāmo darbu.

L.Feldmanis stāsta, ka, 1952.gadā uzsākot strādāt Pilsrundāles skolā, kas tolaik atradās Rundāles pils telpās, skolai nebija sava sporta laukuma. Paši skolēni ar lielu interesi un darba sparību pēc mācību stundām iesaistījās tā izbūvē - pašu spēkiem tapa basketbola un volejbola laukumi, kā arī tāllēkšanas un augstlēkšanas sektori. Skrejceļu izveidoja atsevišķi alejā pie pils. Rezultāts bija pārsteidzošs – Pilsrundāles skolai bija labākais sporta laukums rajonā!

Skolēni fizikultūras stundā pašu veidotajā sporta laukumā

Skolēni aktīvi darbojās vairākās sporta sekcijās – vieglatlētikā, brīvajā cīņā, basketbolā un galda tenisā. L.Feldmanis atzīmē, ka skolēni ar lielu degsmi iesaistījās sporta aktivitātēs.

Skolā ļoti aktīvi darbojās arī galda tenisa pulciņš – skolēni treniņiem izmantoja 11 tenisa galdus. Galda tenisa labākie spēlētāji piedalījās gan vietējā mēroga pionieru un jauniešu sacensībās, gan arī Bauskas izlases sastāvā valsts līmenī – pagājušā gadsimta 50.gadu beigās L.Feldmaņa trenētā tenisiste L.Gorbāne ieguva 2.vietu valstī. Sk.Feldmanis stāsta, ka ļoti lielu atbalstu sajuta no tā laika direktora A.Bumbēra, kurš vienmēr brauca līdzī uz visām sacensībām, kur startēja skolas komanda.

Ar gandarījumu skolotājs Feldmanis atceras vadīto raķešu modelisma pulciņu, kura darbībā iesaistījās daudzi skolēni. Tika modelētas dažāda lieluma un veidu raķetes – lielākie raķešu modeļi bija aptuveni 1 m augsti - t.s. SOJUZ. Tolaik modelēja gan vienpakāpju, gan divpakāpju raķešu modeļus.

Raķešu modelēšanas pulciņa nodarbība

Visas raķešu detaļas skolēni izgatavoja paši – virpoja koka uzgaļus, līmēja korpusus un taisīja stabilizatorus. Svarīgi bija visu raķeti veidot precīzi, lai tā būtu līdzsvarā. Lai zīdpapīra izpletņi varētu izmantot vairākas reizes, tika pielietota īpaša locīšanas tehnika. Ja viss bija izdarīts precīzi un akurāti, raķeti varēja šaut gaisā vairākas reizes.

Raķetes lidojumā izmēģināja pie pils mūriem, tās varēja uzlidot augstumā līdz pat 300 metriem. Nodarbības notika katru dienu un ik gadu skolēni ar saviem modeļiem piedalījās sacensībās, kur guva arī godalgotas vietas. Sk.L.Feldmanis atceras, ka vienu gadu sacensībās skolnieka Augstkalna raķete gaisā noturējās pat 7 minūtes! „Togad mums neiedeva pirmo vietu, jo raķete pārāk ilgi lidoja. Protams, puikas to ļoti pārdzīvoja,” viņš stāsta.

Gadījās arī jautri atgadījumi. „No mūsu darbnīcas varēja iziet uz balkona. Pils pagalma iekšpusē bija diezgan augsts dzīvžogs. Reiz gar dzīvžogu nāk ekskursanti, es arī tāds velna pils būdams saku saviem puīšiem – nu, puikas, uzšaujām vienu raķeti gaisā! Puikām nebija divreiz jāsaka! Viņi uzliek raķeti un tā ar skaļu kaucienu iet gaisā. Viens vīrs no ekskursantu grupas nobijies sauca – Bēgam! Atombumba nāk!” smejojoties atceras skolotājs Feldmanis.

Skolas 90 gadu jubilejā tagadējiem skolotājiem L.Feldmanis novēl izturību darbā un darba mīlestību!